

Domstolens dom (Første Afdeling) af 3. oktober 2019 – Verein für Konsumenteninformation mod TVP Treuhand- und Verwaltungsgesellschaft für Publikumsfonds mbH & Co KG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof – Østrig)

(C-272/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – område med frihed, sikkerhed og retfærdighed – retligt samarbejde i civile sager – lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser – reglerne for selskaber udelukket fra anvendelsesområdet for Romkonventionen og forordning (EF) nr. 593/2008 (Rom I) – mandataftale, der er indgået mellem en erhvervsdrivende og en forbruger, og hvis eneste formål er at forvalte en kommanditandel)

(2019/C 413/14)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Verein für Konsumenteninformation

Sagsøgt: TVP Treuhand- und Verwaltungsgesellschaft für Publikumsfonds mbH & Co KG

Konklusion

- 1) Artikel 1, stk. 2, litra e), i konventionen om, hvilken lov der skal anvendes på kontraktlige forpligtelser, åbnet for undertegnelse i Rom den 19. juni 1980, og artikel 1, stk. 2, litra f), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 af 17. juni 2008 om lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser (Rom I) skal fortolkes således, at kontraktlige forpligtelser som de i hovedsagen omhandlede, der udspringer fra en mandataftale, hvis genstand er forvaltning af en andel i et kommanditselskab, ikke er udelukket fra konventionens og forordningens anvendelsesområder.
- 2) Artikel 5, stk. 4, litra b), i konventionen om, hvilken lov der skal anvendes på kontraktlige forpligtelser, og artikel 6, stk. 4, litra a), i forordning nr. 593/2008 skal fortolkes således, at den i disse bestemmelser fastsatte udelukkelse ikke omfatter en mandataftale, i henhold til hvilken de tjenesteydelser, der skal leveres til forbrugeren, leveres på afstand fra ét land til et andet land, hvor forbrugeren har sit sædvanlige opholdssted.
- 3) Artikel 3, stk. 1, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugerftaler skal fortolkes således, at et vilkår i en mandataftale vedrørende forvaltning af en kommanditandel indgået mellem en erhvervsdrivende og en forbruger – såsom de i hovedsagen omhandlede aftaler – der ikke har været genstand for individuel forhandling, og hvorefter det er lovgivningen i kommanditselskabets hjemstedsstat, som finder anvendelse, er urimeligt i denne bestemmelses forstand, når det vildleder forbrugeren ved at give denne indtryk af, at det kun er lovgivningen i denne medlemsstat, som finder anvendelse på aftalen, uden at oplyse forbrugeren om, at denne i medfør af artikel 5, stk. 2, i konventionen om, hvilken lov der skal anvendes på kontraktlige forpligtelser, og artikel 6, stk. 2, i forordning nr. 593/2008 ligeledes har ret til at påberåbe sig den beskyttelse, som den pågældende er tillagt i medfør af de ufravigelige bestemmelser i den nationale lovgivning, der ville finde anvendelse, hvis dette vilkår ikke var aftalt.

⁽¹⁾ EUT C 221 af 25.6.2018.